JAMES SANUA REDACTEUR EN CHEF.
48 Avenue de Clichy.
Paris.

ABOU NADDARA ZARKA

6e Année.

ORGANE DE LA JEUNESSE D'EGYPTE

No 15

لسان حال الامة المصرية الحرة

Riaz. Oh si le peuple égyptien n'avait qu'une seule tête combien la besogne serait facile avec cette ingénieuse machine !...

رياض يقول لتوفيق :: أدى الجيليوتين نقطع الف راس فى ساعه واعمل
انا الجلاد وانت الصبى ـ المنجله دى احلى من الموس

Tewfik en promenade reçoit courageusement les hommages de son peuple.

الواد الاهبل بيتنزه فى سكة شبره وحوله الحراس لكثرة محبة الاهالى فيه

الجبلبوتين

يا هل ترى يا اولاد البلد. يا فلاحين. تعرفوا هي ايه الجبلبوتين ؟ :.
دي يا اخواني منجله احمى من الموس. ماهيش تفرم الدخان انما تقطع
الروس :. اخترعوها في فرنسا لضرب عنق الظالمين. ورياض راح يجيبها
مصر للمظلومين :. بطلتها من فرنسا الجمهوريه. راح يستعملها الولاد في
الديار المصريه :. اسمعوا اللي حصل يا اخوان. وابكوا على اللي راح يجري
للفرسان :. لما رجع رياض لاسكندريه. ادى مخاطبته مع الحضره
الخديويه :. (رياض يدخل بلاد سنور و يقول لتوفيق) بون جور افندم
(توفيق) جود مورنين. هاو دو يو دو ؟ (رياض) ما اعرفش انكليزي
ان شا الله اتعلمه (توفيق) جبت لنا ايه من اوروبا يا بابا ؟ (رياض)
هديه عال يا افندينا. تفضل (توفيق يقبل الهديه ويقول) ثانكيو.
بوسه من خدك يا بو ريحنه (رياض يقول في نفسه) حقا يا واد تحبني
قوي (توفيق) والله السبب في طردك ماهوش انا. ده عرابي الملعون
انا كنت في وقتها خواف اما اليوم الانكليز عملوا الحماره. حفظا اذا
سابوني اموت (رياض) طالما انا وياك ما يجرالكش حاجه لاني وجدت
طريقه عظيمه تحامي عن انفسنا بها لما يخرجوا الانكليز. انظر لهديتي
(توفيق) ماشا الله يا ما انت عاقل يا رياض. لما نشوف امال الهديه
الرياضيه (رياض) دي اله عجيبه ولو ان منظرها بشع دي دوا
فاخر على قلوب الملوك شجاعه وجساره وبيرعب قلوب الرعايه.
خصوصا عندنا اللي الشنق والسم ما بينفعوش في قطع دابر العاصيين
وكمان لازم نوري اوروبا ان مصر ما فيهاش حزب وطني وان الاهالي دول
خرفان ومقبرين نقص صوفهم ونشرب لبنهم (توفيق) كلامك زين يا باشا
انا لازم نشفك دماهم والا ما نطلقشي راسي عليهم دول عاوزين يصير
امه حره. لازم نموتهم كلهم لازم نقطع راس كل اعادينا. (رياض) لا
مش كلهم والا ما يفضلنشي احد غير الانكليز وانت وانا (توفيق) وانا
ما احبش الانكليز لانهم ما بيخلونيش احكم على كيفي. انما احنا لسه ما
نفرجناش على هديتك اللي حسب قولك راح يخلصنا من العدويين
(رياض يفتح العلبه و يخرج منها جبلبوتين صغير و يوريه لتوفيق
ويفهمه طريقة استعماله وسقوط المنجله على راس القتيل) نقول
ايه يا افندينا في العده العظيمه دي ؟ (توفيق) اله عجيبه بس صغيره
ما تنفعشي حاجه في قطع راس عرابي ورفقاته (رياض) دي بس
للفرجه انما احنا لازم نوصي على واحده كبيره من اللي يقطعوا الف
راس في ساعه (توفيق) الله عليها. اي نعم احنا بدنا في واحده كدا
يا الله يا رياض دق تلغراف ووصي لنا على واحده يا ريتها تجينا
بكره (رياض) من صبر نال. ربنا خلق الدنيا في سته ايام وعبدك
يجيب الجبلبوتين في جمعه. اعرف كار اخانجي عنده واحده حاضره.
(توفيق) والمشاعلي نجيبه من اين ؟ (رياض) ما حدش من الافرنج يقبل
والانكليز ما بيعرفوش غير الشنق فكدا انا اعمل المشاعلي اعني الجلاد وانت القبي

بارينس يوم الجمعه في ٣ نوفمبر ١٨٨٢
من سعادة .. باشا بمصر القاهره الى ابى
نظاره بباريس الفاخره ..
ايها الاستاذ الجليل ,, اصدق محب لوا
دي النيل ..
اشتياقنا نحوك يومي في ازدياد ,, والقلب
مناي التهاب من خيانة الواد .. ورد لنا
العدد الرابع عشر من النظاره ,, وعطاء
لعنته عادت لصدورنا الحميه والجساره
.. اعلم ان في مصرنا رجال ,, يزداد حبهم
في الحلم بورود الجرنال .. بالله عليك يا
صديقي ,, انزل لنا بجريدتك على توفيق ..
وكرر لنا في ذكر الحبيب ,, حتى يجينا الفرج عن
قريب .. انما اذا حرمتنا من نظارتك الزرقا
,, تعمى عيوننا وتحمل القلب في حرقه .. والحدقا
يفهم معاني هذه الاحوال .. فاتحفنا ولو
دفعه في الشهر بالجرنال .. والا يخيب
املنا في الامير ,, ونظن انه وقع مع تل
الكبير .. وان جاد خاطرك علينا بالسوال
,, فنقول اننا صبحنا في اذل الاحوال ..
لان رياض حلف بتربة عباس ,, بينتقم
منا ويقطع بالالف راس .. وفي الواقع
عابدين والقلعه والعباسيه ,, اليوم
فيها من الابرياء تسعة الاف وخمسميه
من باشاوات واعيان ونواب وظباط
المعيشه خبز معفن والنوم على البلاط ..
وعرابي وفهمي وعبد العال ,, اهم غنيمة
الواد الاهبل باشة الانذال .. لانه لما
راى الجنزير في عنقهم ,, دخل عليهم وبصق
في وجههم .. لعنة الله عليك يا كلب الخصيا
,, عنا يطرد سيدك وتباع في سوق
الجديان ,, ردعنا يا استاذ من سيرة
الاغا والواد ورياض ,, الذي ظلمهم على
البر فاض .. فنتكلم عن اعدائنا الانكليز
,, الذين اشتروا باموالهم وطننا العزيز
.. فنقول انهم ارحم وانصف من خديوينا
.. الذي بالات العذاب يشتغل فينا ..
فهم الآن يدافعوا عن المظلومين ,, ولو
انهم نصاره ونحن مسلمين .. انما يعدون
عليهم الصبي ,, بيهلك كثير منا والنبي ..
يارب ارفع عنا رق الظالمين ,, واشملنا
بحلمك يا رب العالمين ..

Sommaire de la lettre que S. E. *** écrit du Caire à la date du 23 Octobre à Abou Naddara à Paris.

Après les compliments d'usage, S. E. remercie A. N. de l'envoi de son N° 14 l'assurant que la lecture de son journal fait renaître le courage et l'espoir dans les cœurs. Elle prie A. N. de ne pas épargner Tewfik qui est une véritable plaie d'Egypte, et de rappeler toujours le nom du prince légitime de la vallée du Nil. — L'état des Egyptiens fait pitié. Riaz a juré par les cendres d'Abbas dont il était le favori de se venger des Egyptiens qui ont eu l'audace de le mettre à la porte. S. E. assure que les palais d'Abdine, d'Abassieh, et la citadelle regorgent de prisonniers. Le nombre en est évalué à neuf mille cinq cents. Tous sont des pachas, des notables, des députés, des officiers qui vivent de pain et d'eau, dorment sur la pierre. S. E. maudit l'Eunuque de Tewfik qui a osé cracher sur la face d'Arabi et sur celles de ses collègues. S. E. trouve les anglais (quoique chrétiens) plus humains, plus justes que le Khédive et ses satrapes qui sont musulmans, et finit en priant le Très Haut de les sauver de Tewfik et de hâter le retour du Prince Halim souverain légitime de l'Egypte.

Le Gérant J. Adrien Martin.
11 rue de Seine à Paris.

La guillotine en Egypte.

Vierge du Nil, muse qui m'inspires, voile ta face! Pleure sur le poète, pleure, tu n'inspireras plus ses chants! Muse chérie les cordes de ma lyre se brisent.... tes sœurs, l'espérance, la liberté ont repris leur essor. Elles planent encore dans notre beau ciel d'orient. Elles planent mais leurs ailes d'émeraude ou de pourpre les emportent. Elles s'éloignent de la vallée du Nil.

. . . .

De nouveau Tewfik est assis sur son trône. Près de lui se tiennent debout, les mains croisées, l'échine courbée ses lâches et vils courtisans. Autour de lui, la garde d'honneur que lui impose le dominateur étranger. Semblable au tyran Louis XI Tewfik met entre lui et ses sujets, un rempart d'écossais aux étincelantes Claymores.

Tewfik est sombre, il a peur car il entend au loin rugir son peuple. Riaz, les yeux brillants de rage le cœur plein de désirs de vengeance, jette sur son maître de farouches regards.

Tewfik est le vice-roi, mais Riaz est le maître. Tewfik dit à Riaz: — Cette nuit j'ai rêvé; dans mon rêve je voyais couler un fleuve de sang. — Tu auras du sang Effendina, répond le ministre, tu seras rassasié de vengeance, ivre de sang! — O Riaz que tes paroles s'accomplissent dit Tewfik O que cette race rebelle n'a-t-elle qu'une seule tête afin que je la tranche d'un seul coup! — Ecoute Monseigneur, répond le Ministre, écoute, de là bas, de l'occident, j'ai fait venir un instrument de supplice, instrument terrible qui ôte à la mort des martyrs tout son prestige, tout ce qu'elle a de beau, de grand de sublime. On ne les décapitera plus avec le sabre, ils ne tomberont plus sous les balles comme il convient à ceux qui ont noblement combattu pour la patrie, ils périront comme des assassins comme des bandits sous le froid couperet d'une hideuse machine. Ils mourront guillotinés! — O Riaz tu es digne de ton maître. Sois loué serviteur fidèle. Grâce à toi mon cœur déborde de joie. que ferai-je pour récompenser ton dévouement? — O Monseigneur répond le Ministre le bonheur de te servir est ma plus grande récompense, le partage de ta vengeance mon juste salaire. — Mais demande le Vice-Roi, où est cette machine? que tardes tu à me la montrer. O Riaz, la civilisation a du bon, les hommes de l'occident ont eu des idées sublimes. Montre moi donc cet instrument et fais venir le bourreau qui doit le faire fonctionner. Le front de Riaz s'assombrit, il répond d'une voix étranglée: — Effendina j'ai pu trouver cette machine, mais je n'ai pas pu trouver de bourreau. Tewfik pâlit. La joie féroce fait place sur son visage à la déception. — Eh quoi, s'écrie-t-il, pas de bourreau! Dans mon royaume il ne se trouve pas un bourreau. — Je n'en ai pas rencontré répond le courtisan et je n'en puis trouver, même parmi ces étrangers qui sont nos alliés. Mais ce n'est pas en vain, Effendina que tu as vu couler un fleuve de sang, toujours les rêves des Pharaons se réalisent. Rien ne manquera, ni bourreau ni victime. Effendina je serai moi, l'exécuteur et tu seras, toi, le valet du bourreau!